

[Gorrsen.]

dels inden for den egentlige vejlovgivning, dels i forhold til byggelovgivningen hilses med tilfredshed.

Det kan være vanskeligt både for private og for offentlige instanser at være helt klar over rækkevidden af de mange forskellige bestemmelser, ligesom det i det hele kan være svært at finde dem frem. Det gøres ikke lettere af, at der undertiden inden for samme områder findes regler om private veje såvel i landsbyggeloven som i vejvedtægterne, særlig fordi de to sæt regler ikke altid er indbyrdes overensstemmende. Ethvert skridt i retning af harmonisering af vejlovgivningen og byggelovgivningen må påskønnes, og af hensyn til borgerne må myndighederne på alle områder fortsætte bestræbelserne herpå.

Af vejlovsudvalget er der endvidere udarbejdet forslag til lov om grundejerbidrag til offentlige veje, og det fremgår af ministerens fremsættelsestale, at et lovforslag herom agtes fremsat for folketinget senere i indeværende folketingsår, i øvrigt samtidig med forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje.

Da lovforslaget om private fællesveje og lovforslaget om grundejerbidrag nødvendigvis må ses i sammenhæng, havde det vel været ønskeligt, om de to lovforslag var blevet fremsat samtidig, muligvis endda sammenarbejdet i et enkelt lovforslag, men man må vel gå ud fra, at bidragslovforslaget fremsættes så tidligt, at der under folketingets behandling bliver mulighed for at se på de to lovforslag samtidig.

Uanset det grundige forudgående kommissionsarbejde vil det formentlig være nødvendigt, at der under folketingsbehandlingen ses nærmere på en række enkeltheder i lovforslaget.

Det fremgår af lovforslaget, at klager over afgørelser truffet af amtsråd som klagemyndighed kan indbringes for ministeren for offentlige arbejder. Dette afviger fra klageadgangen i den i sidste samling vedtagne lov om offentlige veje, hvorefter afgørelser truffet af amtsrådene som klagemyndighed kun kan påklages til ministeren, såfremt afgørelsen omfatter spørgsmål om forståelse af lovregler eller forskrifter udfærdiget i medfør heraf. For at opnå den mest rationelle administration bør det overvejes nærmere, hvorledes klageordningen skal indrettes,

uden at hensynet til borgernes retssikkerhed af den grund tilsidesættes.

Med hensyn til de kommunale vejvedtægter fremgår det, at disse uden for Københavns og Frederiksberg kommuner efter at have været forelagt amtsrådet skal stadfæstes af ministeren for offentlige arbejder. Da de grundlæggende bestemmelser for indholdet af vejvedtægterne er optaget i loven, og da der vel kan ventes yderligere forskrifter fra ministeren herom eventuelt i form af en standardvedtægt, synes den centrale godkendelse overflødig. Den centrale myndighed bør netop samle sig om at udforme retningslinjer, der sikrer ensartede vedtægter, og overlade detailafgørelsen til decentraliserede myndigheder.

Hvad angår de i lovforslaget omhandlede landbrugsveje, bør det overvejes, om de strengere regler om vedligeholdelse for private fællesveje i byer og bymæssige områder nødvendigvis skal kunne bringes i anvendelse over for rene landbrugsveje.

Når man ser på de foreslåede vejklasser, der inklusive stier ikke er mindre end 5, forekommer dette meget detaljeret for private fællesveje, og muligheden for en forenkling af klassificeringen bør undersøges.

Naturligvis bør man her være opmærksom på, at der er knyttet forskellige retsvirkninger til klassificeringen, men af hensyn til administrationen bør den ikke være for detaljeret. I øvrigt bør det overvejes, om den foreskrevne procedure for godkendelse af enten amtsrådet eller ministeren for offentlige arbejder af vejene i klasse I nødvendigvis må opretholdes, efter at vejrefusionen er afskaffet og princippet om, at vejmyndighederne finansierer deres egne veje, nu er knæsat.

Med hensyn til udlægsbredderne ser det ud, som om der under forarbejderne er taget alle tænkelige hensyn til vejenes kapacitet og de kørendes bekvemmelighed, og det er i øvrigt foreslået, at ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med boligministeren kan udfærdige vejledende regler for de private fællesveje. Under folketingets behandling bør vi nok også være opmærksom på, at de tekniske krav til disse private vejenes linjeføring og bredde ikke bliver for dominerende, men at der også ofres tilstrækkelig opmærksomhed på trafikikkerheden. Der er intet, der tyder på, at øgede vejbredder giver